

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

lentacv-||la noui testamenti Cardi.||nalis sancti Xisti.||

Cajetan, Thomas

Colonie, 1526

VD16 V 1243

lentaculi decimi questio quarta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34421

Ientaculi decimi questio quarta. c. iij.

lis inchoavit regnum celorum commune eis ⁊ futuris hominibus electis: dominus tamen Iesus q̄dam speciali modo per mortem, resurrectionem et ascensionem suam iuit ad parandum nobis locum. Ex parte quidem nostri: quia iuit ad tollendum impedimenta tam nature q̄ personalia, ⁊ ad donandum nobis dona quibus preparamur ad celestes mansiones: nondum enim erat spiritus datus inquit Ioan. quia Iesus nondum erat glorificatus. Ex parte autem paterne domus: quia aperuit ianuam felicitatis, ⁊ in possessionē posuit genus humanum ipsius celi supremi. Et sic diuersimode intelligendo ⁊ mansiones parate prius erant, ⁊ p̄ dominum Iesum preparande adhuc alio speciali modo restabant. Hec de tertio.

Circa Quartum scilicet ⁊ nunc clarificatu me pater apud te metipsum claritate quam habui antequam mundus fieret ap̄ te difficultas occurrit de re petita. Nam apparet implicationem fieri in hac petitione: quia petitur quod habetur. imo quod habitum est ab eterno: petitur enim clarificatio filij apud patrem, quam filius habuit apud patrem ab eterno. Hinc em̄ difficultas cōsurgit: q̄a petitio ē rei nō habite.

Rursus aut petitur clarificatio filij secundum humanam naturam aut secundum diuinam. Non secundum diuinam, quia stulta videtur huiusmodi petitio: nullus enim nisi stultus petit q̄ deus sit deus, aut q̄ deus sit omnipotēs, ⁊ similia. Nec s̄m humanā, quia falsum est q̄ ipsa claritatē habuerit apud patrem anteq̄ mundus fieret, hoc em̄ petit filio s̄m deitatem, vt patet.

Ientaculi decimi questio quarta.

Ad hoc Dicitur, q̄ sine dubio petit hic chri-
stus dominus clarificationem sui se-
cundum humanam naturam. Et ad literam pe-
tit clarificationem resurrectionis, ascensionis ⁊ ses-
sionis ad dexteram patris cum annexis vsq; ad die-
m iudicij exclusiue: vt ex appositis duabus condi-
tionibus colligitur. Prima est apud temetipsum
hoc est, da mihi gloriam apud te: hoc est, gloriam
consistentem in commendatione tua: talis enim est
gloria Christi vsque ad iudicium. Apud deum si-
quidem comendatur ⁊ glorificatur: apud homi-
nes vero partim blasphematur, partim parum es-
timatur: ⁊ si glorificatur fide, glorificatio ista in
commendatione diuina consistit. Altera conditio
est illud aduerbium nunc, denotans tempus pre-
sens, quod tunc, scilicet, a tempore mortis ipsius
inchoauit, quum cepit triumphare de inferno. Et
his enim intelligimus q̄ dominus petit se secundu-
m humanam naturam quantum ad tempus presens
glorificari apud patrem, hoc est, gloria consistente
in commendatione ipsius dei, hoc est, (vt vno ver-
bo dicatur) gloria spirituali, que in commendatio-
ne dei consistit: ad huiusmodi enim gloriam spe-
ctat q̄cquid habuit humana natura i Christo post
mortem, ⁊ gloria fidei quam apud fideles habet in
hac vita. Et tempore vero iudicij erit tunc gloria
extensa ad totum vniuersum velint nolint inimici
eius.

Ad obiecta Autem in oppositum, dicitur
q̄ per claritatem habitam ab
eterno, duo possumus intelligere. Vel claritatem
humane nature assumpte a verbo. Et tunc est sen-

Ientaculi decimi questio quarta. c. iiii.

fus: clarifica tu me pater apud te metipsum, ponendo in executione claritatem quam habui per predestinationem antequam mundus fieret apud te: quia antequam mundus fieret, apud deum erat predestinata gloria humanitatis Christi. Et iuxta hunc sensum confutat dominus erroneam stulticiam illorum qui negligunt petere ea que predestinata sunt a deo, dicentes: si deus predestinavit sic fore, non oportet me orare, non oportet me sollicitari. Ecedo dominus Christus fatetur se scire predestinatam sibi gloriam: et cum hoc orat, ut predestinata gloria mandetur executioni: docens nos hac sua oratione ut etiam si sciremus nos predestinatos, oraremus et operaremur, ad hoc ut predestinata executioni mandarentur.

¶ Possimus quoque per habitam claritatem intelligere claritatem eternam ipsius filii dei. Et tunc est sensus. Clarifica tu me pater apud te metipsum quasi extendendo ad humanitatem claritatem meam divinam quam ab eterno habui. Et iuxta hunc sensum denotatur differentia inter glorificationem humanitatis Christi et glorificationem aliorum sanctorum penes hoc quod glorificatio ceterorum est ab extrinseco veniens, glorificatio autem humanitatis Christi est, velut ab intrinseco derivata: quoniam derivatur a propria gloria sue persone. Unde Joan. i. de verbo incarnato dicitur: vidimus gloriam eius quasi unigeniti a patre: quia gloria ipsius quam apparuit, ex intrinseca gloria unigeniti a patre emanavit. Petit ergo dominus ut executioni mandetur hoc, scilicet quod ex gloria sua eterna derivet gloria in ipsum secundum humanam naturam nunc apud patrem, modo prius exposito.

·Ientaculi decimi questio quarta.

¶ Et vterq; sensus, literalis est ⁊ verus, nec habet
dissonantiam aliquam: quoniam licet secundū ver-
ba videatur peti quod habetur, secundum tamen
sensum petitur alio modo habendū quod vno mo-
do habetur, quia iuxta primum sensum petitur ha-
benda gloria in executione que habebatur in prede-
stinatione: iuxta secundum vero sensum petitur ha-
benda gloria per derivationem, que habebatur se-
cundum essentiam in eadem persona. Unde non
dixit, claritate quā habuit humanitas mea, sed quā
habui ego: petit enim in se secundum huma-
nam naturam derivari gloriam quam
ipsemet habet secundum diuinam
naturam ab eterno. Nec de
quarto. Bude die xiiij.

Aprilis. M. D.

xxiiij.